

τὸ παρεὸν ἀπόλλυσι 272 ὁ δὲ ἀποτυχὼν ἀπώλεσε καὶ θυγατέρα. || ἀπόλλυσθαι (συνών. φθείρεσθαι, διακρίνεσθαι, ἀντίθ. γίγνεσθαι, εἶναι). Καταστρέφομαι/ἀφανίζομαι, be destroyed/vanish, Ἀλκμαίων 2 τοὺς ἀνθρώπους διὰ τοῦτο ἀπόλλυσθαι Παρμενίδης 8.19 πῶς δ' ἂν ἔπειτ' ἀπολοίτο ἐόν; Μέλισσος 7(2) καὶ οὐτ' ἂν ἀπολοίτο . . . ἀπόλλυσθαι τὸ πρόσθεν ἐόν 7(3) ὁ γὰρ κόσμος ὁ πρόσθεν ἐὼν οὐκ ἀπολλύται μήτε προσγίγνεται μηδὲν μήτε ἀπολλύται 7(5) ἀπὸ γὰρ ἂν ὅλοιο το τὸ ὑγιές καὶ τὸ ἐόν 8(6) τὸ μὲν ἐὼν ἀπώλετο Ἀναξαγόρας 17 οὐδὲν γὰρ χρῆμα γίνεται οὐδὲ ἀπολλύται Δημόκριτος 228.4 οἱ τῶν φειδωλῶν παῖδες ἀμαθέες γινόμενοι . . . ἀπολλύνται. Πρβλ. ἀποθνήσκειν, ὄλεθρος, τελευτᾶν, ἀπολήγειν, ἀπολείπειν. || (τό) ἀπόλλυσθαι. Ἀφανισμὸς/καταστροφή, perishing/destruction, Ἀναξαγόρας 17 τὸ δὲ γίνεσθαι καὶ ἀπολλύσθαι οὐκ ὀρθῶς νομίζουσιν οἱ Ἕλληνες . . . καὶ οὕτως ἂν ὀρθῶς καλοῖεν τό τε γίνεσθαι συμμίσγεσθαι καὶ τὸ ἀπολλύσθαι διακρίνεσθαι.

ἀπολύειν (ἀντίθ. καταψηφίζεσθαι). Ἀθωώνω/ἀπαλλάσσω ἀπὸ τὴν κατηγορία, acquit/absolve, Δημόκριτος 262 καταψηφιστέον καὶ μὴ ἀπολύειν· ὅς δ' ἂν παρὰ νόμον ἀπολύῃ . . . ἀδικεῖ. Πρβλ. παριέναι.

ἀπονίζεσθαι. Ξεπλένομαι, wash out, Ἡράκλειτος 5 εἴ τις εἰς πηλὸν ἐμβὰς πηλῷ ἀπονίζειοιτο.

ἀποπέτεσθαι. Πετῶ μακριά, fly far, Ἐμπεδοκλῆς 2.4 ὠκύμοροι καπνοῖο δίκην ἀρθέντες ἀπέπταν.

ἀποπλάζεσθαι. Πλανιέμαι μακριά, wander far, Ἐμπεδοκλῆς 22.3 ὅσσά σφιν ἐν θνητοῖσιν ἀποπλαχθέντα πέφυκεν. Πρβλ. πλάζεσθαι.

ἀποπληξίη. Ἀποπληξία, apoplexy, Δημόκριτος 32 ξυνουσίη ἀποπληξίη σμικρή.

ἀποπλήττεσθαι. Κτυπῶ καὶ διώχνω μακριά μου, strike and repel far from me, Δημόκριτος A 135(54) (DK II 115,28) τό γε